

عنوان مقاله:

سیر تحول کالبدی-معنایی «فخر و مدنی» در بناهای آرامگاهی به جامانده دوران اسلامی (مطالعه تطبیقی دوره‌های ایلخانی، تیموری و صفوی)

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات باستان‌شناسی پارسه، دوره ۵، شماره ۱۸ (سال: ۱۴۰۰)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده‌گان:

Azita Belali Oskoyi – Associate Professor, Department of Architecture, Faculty of Architecture and Urban Planning, University of Islamic Arts, Tabriz,
.Tabriz, Iran

.Atefeh Sedaghati – Assistant Professor, Department of Urban Planning, Faculty of Arts, Bojnourd University, Bojnourd, Iran

Parisa Hasan Khoshbakht – Master Student of the Department of Architecture, Faculty of Architecture and Urban Planning, University of Islamic Arts,
.Tabriz, Tabriz, Iran

Sanam Kafshdooz Salimi – Master Student of the Department of Architecture, Faculty of Architecture and Urban Planning, University of Islamic Arts,
.Tabriz, Tabriz, Iran

خلاصه مقاله:

فخر و مدنی به شبکه‌های درون حصار و اماکن مذهبی گفته می‌شود که به صورت مشبک هایی تکرار شوند. این گونه دیوارها را با قطعات گل پخته به اشكال هندسی و غیر هندسی ساخته اند و چون در فواصل آن‌ها حفره‌هایی پدید آمده، کوشیده اند که فرم آن‌ها نیز زیبا باشد. در دوران اسلامی ایران، بناهای آرامگاهی و مقابر پس از مساجد، در شمار مهم ترین آثار معماري و شهرسازی، جای می‌گیرند. ساخت این بناها از سده چهارم هجری قمری، آغاز و با فراز و فرودهایی تا عهد صفویه، ادامه می‌یابد. به گواهی آثار بازمانده، دوره ایلخانان در ایران را می‌توان دوران اوج رواج و رونق ساخت «فخر و مدنی» در بناهای آرامگاهی دانست. در این نوشтар، تعدادی از بناهای آرامگاهی به جامانده از دوره ایلخانی، تیموری و صفوی مورد بررسی تطبیقی قرار گرفته است. جستار این پژوهش اصلی را که فخر و مدنی چه سیر تحولی را در دوران اسلامی با تأکید بر سه دوره مذکور، طی نموده است و کاربرد آن، در تطبیق با هم چگونه قابل تشریح و ردگیری است؟ دنبال می‌نماید. این پژوهش، ترکیبی از دو نوع روش پژوهش کیفی و کمی و به روش توصیفی-تحلیلی بر پایه استدلال منطقی، انجام شده است. جمع آوری داده‌ها، از طریق مطالعه کتابخانه‌ای و اسناد معتبر تاریخی و بررسی تصاویر و مراکز اسناد صورت گرفته است. در این راستا ابتدا پیشینه تاریخی و مبانی نظری مبحث مورد بررسی قرار گرفته است. سپس تمامی گونه‌های فخر و مدنی در مقابر سه دوره ایلخانی، تیموری و صفوی (در مجموع ۲۵ نمونه موردی) با توجه به الگوهای هندسی، محل قرارگیری و مصالح به کار برده شده در ساخت آن‌ها تحلیل شده است. نتیجه مطالعه تطبیقی نشان می‌دهد که «فخر و مدنی» در قالب هفت شاخصه کالبدی-معنایی تدوین شده است. این شاخصه‌ها شامل: معنویت، شفافیت، آسایش محیطی، امنیت، تعامل بصری، محرومیت و زیبایی هستند و مشخص شد که در دوره ایلخانی، شاخصه‌های «معنویت» و «تعامل بصری»، در دوره تیموری، شاخصه‌های «آسایش محیطی» و «تعامل بصری» و در دوره صفوی، شاخصه‌های «معنویت» و «آسایش محیطی» مورد تأکید بوده است.

کلمات کلیدی:

فخر و مدنی، آرامگاه، ایلخانی، تیموری، صفوی، Fakhr and Madin, Tomb, Ilkhani, Teymouri, Safavid

لينك ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1870750>

